

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 3. Cæsarei Præsidis responsum ad Vezirii cavillationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII.

A. C. 1737.

Attamen in his Præsidis Cæsarei
 teris Vezirius cavillabatur, illas in
 tres articulos, & quidem, 1. Rufforum
 querelas, 2. Cæsaris postulata 3. paci
 Cæsarem inter & Sultanum hac adhuc
 hyeme innovandæ studium, esse parte
 tas, cum tamen postremus inter pri
 mos fuisset reponendus: Hinc Vezirius
 primo ad ultimum hunc articulum re
 spondens declarabat, Sultanum haud
 segnius desiderare, pristinam cum Cæ
 sare concordiam propagari, ad secun
 dum, Ruffos inopina vi Ottomanicas
 conditiones invasisse, proin eos sedens
 pacta prius violasse, denique ad ter
 tium, se Præsidis sensa sententiam &
 consilium de præstanda satisfactione &
 reddenda amicitia expetere.

§. III.

*Cæsarei Præsidis responsum ad Ve
 zirii cavillationes.*

Accepto hoc Vezirii responso Königs
 eckius Præses probe prospexerat
 vix non omnem firmæ pacis spem ve
 gis amplisque ejusmodi verbis claud
 nihi'ominus ne Cæsar concordiz ob
 futisse argueretur, hæc Vezirio die vi
 gesima octava Februarii hoc anno Vien
 na rescripsit.

„Res

„Redditæ nobis haud ita pridem Sæc. XVIII.
 „fuerunt Excellentæ vestræ Litteræ A.C. 1737.
 „comptissimis verbis refertæ, & respon-
 „sorix ad eas, quas quinta Decembris
 „elapsi anni ad eandem exaravimus.
 „Gravius negotii summumque quod in
 „temporis angustia consistit, momen-
 „tum ejus apud nos ponderis fuerunt,
 „ut tanto luculentius comprobando eni-
 „xo, quo porro tenemur, Pacis tum
 „restaurandæ, tum conservandæ desi-
 „derio, quam minimum fieri poterat,
 „differendum censuerimus, animi no-
 „stri sensus clare & candide Excellen-
 „tiæ vestræ desuper expromere.

„Quæ de pacifica Præfulgidæ Por-
 „tæ mente tam operose eadem testa-
 „tur, non poterant non nobis pergra-
 „ta esse. Neque minus perstat in ea,
 „quam nuper perscripsimus, sententia
 „Augustissimus Romanorum Imperator
 „Dominus Noster Clementissimus, in-
 „dubio argumento, penes Præfulgi-
 „dam Portam unice adhucdum stare,
 „ulteriora ac diriora Belli mala, prou-
 „ti id sinceris votis exoptamus, præ-
 „cavere. Nec est, cur sit eadem de
 „honore & dignitate sua sollicita, cum
 „ab æquis rerum Censoribus nunquam
 „inglorium habitum fuerit, incertis Bel-
 „lorum eventibus tot populorum, qui
 E e 3 „non

Sæc. XVIII. „non nisi quietem anhelant, prosperam
 A. C. 1737. „tatem antepone, nec honori huius
 „& dignitati quidquam ulla in re de
 „tractum velimus. De mediis ergo
 „unice disquirendum est, qua brevior
 „via attingi queat desideratissimus scopus,
 „firmandæ omni ex parte tranquillitatis,
 „haud facile impolterum labefactandæ. Longe procliviora es-
 „dem forent, si citius Augustissimi Romanorum
 „Imperatoris pro restauranda cum Russis Pace,
 „suasibus & hortationibus toties sincero affectu repetitis,
 „propensæ præbitæ fuissent aures. Sed non uti
 „jam erga nos, ita & olim tum Excellentia vestra
 „tum cæteri Præfulgidæ Portæ Ministri erga Cæsareum
 „Oratorem mentem suam desuper explicuerunt.

„Equidem præteritæ res nec revocari, nec immutari queunt,
 „nec ideo eas commemoramus, ut difficilior reddatur
 „cura de futuris. Meminisse tamen earundem vel
 „ideo par est, ne ad eosdem scopulos rursus impingatur.
 „Unde sponte sua fluit, in tanto majori pretio habendum
 „esse exiguum quod superest, temporis spatium. Quod ut rite
 „& utiliter fiat, e re erit Ministros ad tractandum,
 „& perficiendum salutare Pacis opus, plena ut decet,
 „facultate munitos ad limites

„qui Ditiones Partium Bello jam im- Sæc. XVIII.
 „plicitarum separant, nulla mora inter- A. C. 1737.
 „posita mittere. Neque enim, quæ
 „prorogationem pactorum conventorum
 „concernunt, aut alias non nisi eo ten-
 „dunt, quo amicitia, bonaque vici-
 „nitas inter utrumque Imperium indies
 „magis magisque firmetur, a restau-
 „randa cum Ruffis pace disjungi ulla-
 „tenus possunt. Indissolubili Fœdera-
 „tis suis vinculo junctus est Augustif-
 „simus Romanorum Imperator non mi-
 „nus in iis, quæ Pacem, quam quæ
 „Bellum respiciunt, ac disertim nuper
 „Excellentiæ vestræ exposuimus, eun-
 „dem non jam amplius ut Conciliato-
 „rem, sed qua Ruffiæ Fæderatum, ut
 „compaciscentem concludendi hac hye-
 „me, ut speratur, Pacis tractatus,
 „Præfulgidæ Portæ sese sistere. Non
 „tamen ideo asserendæ quantocius pub-
 „licæ quieti vel minima sua ex parte
 „iniicietur mora. Denominati jam
 „sunt, & non modo plena facultate
 „muniti, sed & convenientibus man-
 „datis instructi Ministri, quibus is tan-
 „ti momenti spartam concedere digna-
 „tus est. Et de propensissimo Russo-
 „rum Autocratricis in pacem studio,
 „dummodo ea, quam innuimus, via sine
 „mora ineatur, tam exquisitis verbis
 „denuo redditi fuimus certiores, ut
 E e 4 „hoc

Sæc. XVIII. „hoc unum conceptæ de complementis
A. C. 1737. „saluberrimi operis spei, votisque no-
 „stris deesse videatur, convenire quam
 „celerrime posse Ministros, eidem per-
 „tractando, perficiendoque destinatos.
 „Augebit hac maxime ratione merita,
 „quibus jam multis magnisque apud
 „Ottomanum Imperium Excellentia
 „vestra valet. Et quod superest &c.

§. IV.

*Altera Vezirii epistola ad eundem
 Præsidentem.*

Priusquam Vezirius Cæsarei Præsidis
 literas perlegerat, cum Barone de
 Dahlmann Oratore Babadugiensibus in
 castris de præcipuo pacis fundamento
 egit, proposuitque Ottomanicæ Por-
 tæ honori aliqua saltem ex parte satis-
 faciendum esse, Russici autem Imperii
 existimationi ac decori sat consultum
 fore, si Sultanus damna a Russis tam
 in Crimea, quam in Præcopiensi &
 Kilburunensi propugnaculis illata repe-
 rari haud urgeret, locum vero con-
 gressus fore Sorocam urbem: præce-
 mis vero Tanaidem esse restituendam,
 sic & non aliter pacem esse sperandam
 &c. Hæc ita cum Oratore agitata re-
 scripsit Vezirius ad Præsidentem, qui tæ-
 men